

Sonáta pre hradnú mukyňu (platí aj pre ostatné stromy... pokúsme sa myšlienkou usmerniť prírodu)

Rozvíjaš sa mukyňa,
chránená medzi stromami,
hradné múry narúšaš svojimi koreňmi...
Rozvíjaj sa mimo hradu,
nechaj múry na pokoji,
nech Tvoje potomstvo
už staré steny nezahnojí!
Rozvíjaj sa do krásy,
plodmi nakrm vtáky...
nezacláňaj históriu,
to nerobia ani mraky.
Rozvíjaj sa mimo hradu,
tam je Tvoja ríša,
za to vďačná bude Ti
Muránska Venuša.

Zoznam žiakov prijatých do ZŠ Muráň (školský rok 2014/2015)

1. Cibula Štefan	8. Mušuková Karolína
2. Cibulová Alžbeta	9. Mušuková Lilliana
3. Dodák Daniel	10. Mušuková Margita
4. Gilk Ivan	11. Mušuková Romana
5. Gilková Terézia	12. Štajerová Alexandra
6. Mušková Barbora	13. Štajerová Viktória
7. Muška Dušan	14. Štajerová Zuzana

Zoznam detí prijatých do MŠ Muráň (školský rok 2014/2015)

1. Beňová Bianka
2. Giertli Martin
3. Giertliová Janka
4. Cibula Ján
5. Hlodák Lukáš
6. Kochjarová Katarína
7. Krštieň Marcel
8. Machová Bibiana
9. Machová Vanesa
10. Matajzová Eliška
11. Mušuková Daniela
12. Mušuková Romana
13. Vrbjár Štefan

Ahoj leto!

Ani sme sa nenazdali a už je tu nový školský rok. Ak by ste sa prešli po Muráni, určite by ste ešte v niektorých dvoroch uvideli stát opustené bazény a ležadlá na opaľovanie. Ani neviem, ako preleteli tie dva mesiace prázdnin, ktoré trvali tak krátko. Kto by to bol povedal, že len nedávno sme sa tešili na ródeo a už tu máme „krompelové brigády“ a za dverami jeseň.

Toto leto sme opäť kadečo pozažívali. V júli sa začali práce na Hrade Muráň. Chlapci sa budú aj tohto roku snažiť zveľadiť našu pýchu - náš hrad. Koncom júla sme krepčili na Kristínu, Maxim Turbulenc, Vidiek... August patril Revúckym augustovým koncertom, jeden z nich sa uskutočnil aj v Múzeu Muráň, kde sme sa mohli započúvať do gitarového koncertu pána Vladimíra Ondrejčáka. Koniec augusta už tradične patril oslavám 70. výročia SNP. Okrem spomienkového aktu, ktorý sa uskutočnil pri pamätníku na námestí v Muráni a na Veľkej Lúke sa naša ZO SZPB zúčastnila aj osláv v Banskej Bystrici.

No a čo nás ešte čaká? V septembri to určite bude Muránska Blška, Horský duatlon, či koncert Petra Stašáka v Muránskej Lehote. A v najbližšom čísle Vám prinesieme výsledky komunálnych volieb do orgánov miestnej samosprávy.

Uvidíme, čo ďalšie nám jeseň prinesie. Okrem jesenných prác v záhradách, hádam aj to mnohokrát skloňované „babie leto“ Nechajme sa prekvapiť...

PRIESTOR NA VAŠU PRÍLEŽITOSŤ

Národný projekt
Zapojenie nezamestnaných do obnovy kultúrneho dedičstva - 2
 1. 4. 2014 - 30. 6. 2015

Tento projekt sa realizuje vďaka podpore z Európskeho sociálneho fondu v rámci Operačného programu Zamestnanosť a sociálna inkľúzia.
www.employment.gov.sk / www.esf.gov.sk

Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny | Špitálska 8, 812 67 Bratislava | www.upovrat.sk

Obec Muráň realizuje s finančnou podporou Národný projekt „Zapojenie nezamestnaných do obnovy kultúrneho dedičstva“.

Hrad Muráň, č. ÚZPF 528/0

Tento projekt je podporený dotáciou Ministerstva kultúry Slovenskej republiky a Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny z prostriedkov Európskeho sociálneho fondu.
 Pre práce na obnove hradu Muráň bolo vytvorených 17 pracovných miest na obdobie júl - december 2014.

Oznam

Oznamujeme obyvateľom obce ktorých nehnuteľnosti nie sú napojené do verejnej kanalizácie, že v zmysle VZN obce Muráň o obecnej kanalizácii je vlastníkom nehnuteľnosti povinný vybudovať kanalizačnú prípojku a odvádzať odpadové vody do verejnej kanalizácie do 12 mesiacov od sprevádzkovania predmetnej časti verejnej kanalizácie.

Upozornenie

Upozorňujeme obyvateľov obce aby do verejnej kanalizácie nehádzali odpad, ktorý tam nepatrí.
 Jedná sa hlavne o textil, detské plienky, vlhčené obrúsky a iné.

Regionálna podpora obnovy hradu:

Kusové nehasené vápno a plnivo pre maltu sponzorsky poskytol Calmit a.s., závod Tisovec a vrecia na vynášanie piesku Pekáreň Belák z Revúcej.

Zatlačme slzu a zaspomínajme

Spomínate si aj vy na to, ako sme s úžasom počúvali niektoré historky našich rodičov a starých rodičov? To, čo zažili, alebo bolo ich každodennou rutinou, bolo už pre nás smiešne, ba priam nepravdepodobné. Len ťažko sme si však vedeli predstaviť i to, že sa na nás s rovnako udiveným pohľadom budú pozerat i naše deti. A tieto dni sú nám už zrátané.

■ Vonku sme boli od rána až do večera a hrali sme sa priamo na hlavnej ceste. Ak náhodou šlo auto (tak jedno za pol dňa), všetci sme naň pozerali s obdivom a otvorenými ústami.

■ Poznali sme iba jeden puding - BB puding.

■ Malinovka bola v sklenenej fľaši a stála 1 korunu. Len čo je to tá koruna, však?

■ Brádzili sme ulice na bicykli Pionier a závideli všetkým, ktorí mali BMX.

■ Milovali sme benátové tyčinky, žuvačky Pedro a ruskú zmrzlinu. Vrcholom bola novinka - arašidová nugeta.

■ Opekali sme len slaninu a ak vyšlo z rozpočtu, ušla sa aj špekačka. A to priamo v prírode, všetci sme totiž ovládali pravidlá zakladania ohňa v lese a pojem „grilovačka“ bol absolútne neznámy.

■ S kamošmi sme si vymieňali pamätníčky, do ktorých sme si kreslili obrázky a odkazy.

■ Ak bola zima, všetci sme museli mať na hlave čiapky, aj keď boli hocijako nemožné.

■ Báli sme sa školského zubára, lebo sa s nami nijak nemaznal.

■ Hudbu sme počúvali iba na gramofónoch alebo na magnetofónových páskach, ktoré sme potom pre zrýchlenie času pretáčali za pomoci ceruziek alebo pera.

■ Keď sme chceli mať nejakú novú pesničku, museli sme si počkať, kedy ju budú hrať v rádiu a potom sme si ju nahráli na pásku, pretože inej cesty k nej nebolo. Najviac sa cenili celé sklady, do ktorých predčasne nevstúpil moderátor alebo nepustili džingel.

■ Vonku sme sa hrávali vždy dovtedy, pokiaľ nerozsvietili všetky svetlá na ulici a potom sme poslušne prišli domov. Nepotrebovali sme celý čas stráviť pri počítači.

■ Ak sme sa chceli s niekým o niečom dohodnúť, tak sme za ním osobne zašli a všetko fungovalo aj bez pomoci telefónov a internetu.

■ Hrali sme sa s mončičkami, to mal každý! No dostať prvú bábiku Barbie alebo väčší set Lego stavebnice bol úžasný zážitok, ktorý z vás ihneď robil najväčšieho frajera v triede.

■ Keď sme sa chceli zabaviť, stavali sme si vonku bunkre z diek a iných plachiet a nepotrebovali sme na to už hotové rozkladacie domčeky.

■ Deti z celej ulice sa hrávali hry ako Kráľu, kráľu daj vojačka, Sochy, Káva čaj rum bum a podobné a vôbec nám neprekážalo, že nemáme zapnutý počítač a dookola musíme robiť to isté, pretože vždy to bolo inak zábavné.

■ Zbierali sme céčka, guľičky a športové kartičky hokejistov, futbalistov basketbalistov.

■ Tancovali sme lambadu, macarenu a hriešny tanec.

■ Ak sme túžili po nejakom frajerskom oblečení, naši rodičia museli získať bony a kúpiť nám niečo v Tuzexe po tom, ako si vystáli dlhý rad. Niektorí mali aj to šťastie, že mali príbuzných v zahraničí, ktorí im občas poslali nejaké malé potešenie.

■ Ale aj tak sme všetci mali len jeden

sezónny „outfit“, ktorý sme nosili takmer každý deň a nikto sa z toho nesmial.

■ Kto mal doma telefón, bol bohatý a telefonovať od neho chodili všetci susedia. Inak sme fungovali len na telefónnej búde z ulice.

■ Po večerníčku sme poslušne ľahli do postelí a spali, nehádali sme sa s rodičmi o tom, že chceme pozrieť aspoň kúsok z večerného programu.

■ Telefón, fotoaparát, kalkulačka, prehrávač hudby, herná konzola. Na toto všetko sme potrebovali päť samostatných zariadení, dnes nám na to postačí jeden

smartfón.

■ Keď sme chceli ísť s niekým von, zazvonili sme mu u dverí a vypýtali ho od rodičov a nedohadovali sme sa cez SMS-ky ani sociálne siete, bez ktorých sú dnešné deti stratené.

■ Patrick Duffy bol ten sexy pán z Dallasu a nie usadlý otecko z Kroku za krokom. A ten, komu sa podarilo vidieť večernú epizódu bol absolútny frajer!

■ Fičali sme na chlapčenských skupinách a odpadávali sme z New Kids On The Block, Backstreet Boys alebo N Sync.

■ Nemali sme doma desiatky hračiek, pri ktorých sme nevedeli s čím sa hrať a vždy sme vedeli čo robiť s tým málom, ktoré sme mali k dispozícii.

■ Ak sme sa chceli hrať trebárs na rytierov a nemali sme meč, tak sme si ho vyrobili a neutekali do obchodu kúpiť si ho v hračkárstve.

■ HDD našich počítačov mali takú veľkosť, že by sa na ne nevošlo ani 10 súčasných kvalitných fotografií. Mohli sme si na nich iba písať a kresliť v jednoduchom programe.

■ Windows 95 bol obrovská novinka, po ktorej každý nesmierne túžil a bol z nej úplne hotový.

■ Keď sme chceli vidieť fotky, ktoré sme nafotili, museli sme čakať niekoľko dní, pokiaľ nám ich vyvolali.

■ Vystačili sme si s rodnou slovenčinou a nepoužívali sme slová ako LOL, sqwely, xrustik...

■ Emócie sme dávali najavo našou mimikou a činmi a nie pomocou smajlíkov.

■ Jediný počítač v okolí bol zväčša v škole a aj to s ním naraz robila celá trieda.

■ Nápadníci nám nevolali na mobil, ale nám zapískali pod oknom a každého sme vedeli rozlíšiť podľa jeho štýlu pískania.

■ Pochutnávali sme si na parených buchtičkách, sviečkovej na smotane, francúzskych zemiakoch a nie na hamburgeroch, čipsoch a tortilách.

■ Jedli sme všetko, v akomkoľvek množstve a netrpeli sme obezitou. Všetko sme vybehali.

■ Na rodinných oslavách sa nám vždy podarilo namočiť prst do vína či piva. v I keď sme mali v televízii len dva programy, vždy tam bolo čo zaujímavé a kvalitné pozerat.

■ Keď ešte neboli farebné televízie, tak si niektorí ľudia lepili na obrazovku postupne od hora modrú, červenú a zelenú priehľadnú fóliu, aby mohli pozerat vo farbe.

■ Pri odchode z domu nám stačilo vziať si kľúč a zopár drobných a nie ešte aj mobil a notebook, bez ktorých sa nepohne.

■ Kolieskové korčule boli dvojrádové a pripínali sa na topánky.

■ Chodili sme sa kúpať do potoka a voda nám nebola nikdy studená a neboli sme ani chorí.

■ Mohli sme zjesť aj to, čo nám padlo vonku na zem, poobíjali sme si kolena a nedbali na prílišnú hygienu a napriek tomu sme nezomreli na žiadnu infekciu.

■ Cez prestávky sme hrávali rôzne hry a nie pozerali do mobilov. Cez veľkú prestávku sme sa prechádzali po chodbe pod dozorom učiteľa.

■ Ping pong sme hrávali s doskami na varenie alebo s učebnicami.

■ Keď sme čítali knihu, listovali sme v nej a cítili jej úžasnú vôňu a nie rolovali prstom na tablete.

■ Vystrihovali sme si z novin obrázky našich obľúbených hviezd a lepili sme si ich do pamiatkových zošitov.

■ Cez inzeráty sme si vymieňali plagáty a zbierky týkajúce sa obľúbených skupín.

■ S ostatnými fanúšikmi obľúbeného interpreta sme boli v spojení nie prostredníctvom fóra alebo fanpage, ale listom cez klasický fanklub.

■ Ak sme chceli lístky na koncert, niekedy sme museli hodiny prestáť pred kamenným obchodom a nie urobiť zopár klikov na internete. No a keď sme chceli ísť na koncert do zahraničia, museli sme tam mať veľmi dobrého kamaráta, ktorý nám zohnal vstupenky.

■ Na dovolenku sme chodili do Maďarska k Balatonu, Poľska alebo Česka. Tí šťastnejší sa dostali i do Nemecka alebo Talianska.

■ Veľmi sme plakali keď zomrel Leonardo di Caprio v Titanicu, Winnetou a Leví kráľ.

■ Klipy sme pozerali na hudobných stanicach a nahrávali si ich na VHS a nie pozerali na youtube.

■ Všade sme chodili pešo alebo hromadnou dopravou a nepotrebovali sme sa i o pár ulíc presunúť autom. Keď sme mali auto, tak raritou bolo už jedno v rodine a nie, že by každý dospelý mal svoje vlastné.

Výročie SNP

Dňa 27. 8. 2014 sa uskutočnila spomienková slávnosť k 70. výročiu SNP pri pamätníku padlých v druhej svetovej vojne na námestí v Muráni. Osláv sa zúčastnili členovia ZO SZPB v Muráni, vedenie obce, občania a spevácka skupina Levenda z Muráňa. Čestný predseda oblastnej organizácie pán Ján Debnár odovzdal pánovi starostovi obce Ing. Romanovi Goldschmidtovi ocenenie za podporu činnosti základnej organizácie a samotnej základnej organizácii odovzdal ocenenie za propagáciu odbojarských myšlienok do rúk predsedu pána Jozefa Kubaška. Po tónoch slovenskej štátnej hymny, príhovoroch zazneli partizánske piesne v krásnom podaní speváckej skupiny Levenda.

Ing. František Lukáš

Slovenské národné povstanie

Motto:

...Slováci boli predstavovaní pred svetom ako politicky nevypelí, potrebujúci mať nad sebou tútorov. To, že hľadali vladári z roku 1938 ochranu u Hitlera, bol dostatočný dôvod nevypelosti Slovákov. I tejto legende o politickej nevypelosti Slovákov učinilo SNP v roku 1944 koniec. Svojím rozsahom, organizáciou, elánom, politickým cieľom a časovaním Slováci činom raz a navždy dokázali svoju politickú vypelost' dr. Štefan Osuský pri 10. výročí SNP

Slovenské národné povstanie, ktorého 70. výročie si pripomíname, sa stalo neoddeliteľnou súčasťou celoeurópskej antifašistickej rezistencie v 2. svetovej vojne. Náš odboj proti fašizmu sa rodil v zložitých politických, národných a sociálnych podmienkach Slovenskej republiky 1939 - 1945, mal však pevný demokratický základ a jeho vyvrcholenie v SNP bolo spontánnym výrazom vôle väčšiny príslušníkov slovenského národa a tu žijúcich národností. Demokraticky zmyslajúc občianska pospolitosť pozdvihla svoj hlas proti fašizmu. Predstavitelia kultúrneho frontu, cirkví, národohospodári, ale i dôstojníci a vojaci slovenskej armády odmietali autoritatívny totalitný režim. Mnohí z nich sa aktívne zapojili do odboja a povstania.

Pripravy na ozbrojené povstanie na Slovensku sa zintenzívnili v prvej polovici roku 1944 a prerástli do ozbrojeného boja 29. augusta 1944, kedy hitlerovské vojská začali obsadzovať územie Slovenska. Prvé ťažké boje proti okupantom sa odohrali v Strečnianskej tiesňave, na prístupoch do Turca, na Pohroní a Ponitří. Povstanie zasiahlo 30 okresov stredoslovenského regiónu s rozlohou asi 20 000 km² s približne 1 700 000 obyvateľmi. Sily nepriateľa na začiatku povstania predstavovali asi 15 000 mužov podporovaných letectvom a tankami. Do boja proti povstalcovi na Slovensku nemecké velenie nasadilo celkovo 48 000 mužov wehrmachtu, zbrani SS a domobrany.

Rozhodujúcou ozbrojenou silou povstania sa stala 1. čs. armáda na Slovensku. V prvých dňoch povstania bojovalo v jej radoch 18 000 vojakov a dôstojníkov. Po prvej mobilizácii (5. septembra) dosiahla počet 47 000 mužov a po druhej mobilizácii (26. septembra 1944) 60 000 mužov. Hlavnými veliteľmi povstaleckej armády boli gen. Ján Golian (do 7. októbra) a gen. Rudolf Viest (od 7. októbra 1944). Do bojov v SNP zasiahlo tiež 18 000 príslušníkov partizánskych jednotiek.

Politickým, vojenským a hospodársko-spoločenským centrom povstania sa stala Banská Bystrica. Povstalecká Slovenská národná rada prevzala všetku moc a 1. septembra 1944

vydala deklaráciu, v ktorej sa zdôrazňovalo: „...Slovenský národ nemal nič spoločného so spojenectvom s hitlerovským Nemeckom. Naopak celým svojím zmyslaním a presvedčením bol vždy na strane spojencov, čo pri každej vhodnej príležitosti doma na fronte potvrdil skutkami... Dnešným dňom slovenský národ manifestačne pripojuje sa k spojeneckým národom, ktoré svojím bojom a veľkými obeťami zabezpečujú slobodný a demokratický život národov celého sveta a tak i nášmu malému národu. Všetkými silami chceme prispieť k rýchlemu skončeniu tohto zápasu o slobodu...“

Významnú úlohu k bojovej činnosti povstaleckej armády zohrali letecké jednotky - 1. čs. stíhací letecký pluk a Kombinovaná letka. Na povstalecké územie sa zo ZSSR okrem stíhacieho pluku presunula aj 2. čs. paradšantná brigáda. Tieto jednotky výdatne posilnili povstalecké sily. Povstaniu významne pomohli vojenské misie Sovietskeho zväzu, USA a Veľkej Británie. SNP sa zúčastnilo vyše 8 000 príslušníkov 30 národov a národností zo štyroch kontinentov.

Obranné boje na povstaleckom fronte prebiehali skoro dva mesiace. Koncom októbra 1944 pod tlakom vojensko-materiálnej prevahy nepriateľa SNR a velenie 1. čs. armády na Slovensku rozhodli o ústupe povstalcov do hôr a o prechode na partizánsky spôsob boja. Na okupovanom území rozptýlili nepriateľské jednotky fašistický teror a represálie proti účastníkom povstania a civilnému obyvateľstvu. Výsledok represálií bol strašný (211 hromadných hrobov s 5 304 obeťami, vyše 90 obcí a osád vypálených). Celkovo počas vojny bolo zo Slovenska do nacistických koncentračných a zajateckých táborov odvečených 87 000 ľudí.

Povstalcí aj naďalej uskutočňovali diverzné akcie, napádali nepriateľa z tyla. Činnosť vyše 40 partizánskych jednotiek usmerňoval Hlavný štáb partizánskeho hnutia sídlia v Nízkyh Tatrách. Na oslobodzovaní Slovenska sa podieľali jednotky Červenej armády, 1. čs. armádneho zboru a rumunské jednotky. Slovenský národ povstaním prejavil hlboké

vlastenectvo a solidaritu s antifašistami iných európskych národov. SNP svojím rozsahom, vojenským, národným a medzinárodným významom sa radí, podľa hodnotenia spojencov, k najväčším vojensko-politickým činom nášho národa v jeho modernej histórii. Prevažná väčšina obyvateľstva ním vyjadrila jednoznačne, rozhodne a spontánne, mnohí so zbraňou v ruke, svoj nesúhlas s vojenskou okupáciou Slovenska. Povstalecká armáda na Slovensku bola rozhodnutím spojeneckých síl prijatá medzi armády protifašistickej koalície. Slovensko sa týmto činom opäť vrátilo medzi demokratické krajiny sveta. Jeho obyvateľstvo dokázalo, že nie je ochotné riešiť problém svojej slobody nedemokratickými cestami. Ozbrojené vystúpenie Slovákov v SNP proti fašizmu bolo aj bojom za zachovanie vlastnej národnej existencie. Potvrdilo národný vzostup Slovákov a ich sebauvedenie v úsilí striasť zo seba vazalskú závislosť do Nemecka. Preto SNP patrí a bude patriť do kategórie veľkých národných tradícií a ako súčasť európskeho protifašistického odboja aj do veľkých tradícií celého ľudstva.

Na Slovensku niet azda jedinej obce, či mesta, ba možno ani rodiny, ktorá by nemala bytostný, často i hlboko osobný vzťah k udalostiam SNP. Slovenské národné povstanie chápeme a cítime i dnes po viac ako polstoročí ako veľké vzopätie množstva ľudí, veľký ozbrojený čin, ktorý vtedy Slováci uskutočnili v snahe zabrániť zlu. A k tomu činu sa hrdo hlási aj Slovenský zväz protifašistických bojovníkov.

SNP v našom okrese

Počas generálneho útoku hitlerovských vojsk na povstalecké územie Slovenska 19. októbra 1944 nepriateľské jednotky s veľkou silou a dobre vyzbrojené zaútočili aj v Muránskej doline. Rota npor. Júliusa Bolfíka v sile 108 vojakov, ozbrojená len ľahkými zbraňami, spolu s partizánskymi jednotkami ppor. Jána Kaličiaka a npor. Červenej armády Ivana Riabkykina čelili práporu granátníkov Schafer, ktorý v ranných hodinách vyrazil z Jelšavy proti obrannému postaveniu pri Teplej Vode. Po niekoľkohodinovom boji s presilou v počte i technickom vyzbrojení prerazil nepriateľ obranu povstalcov pri Lubeníku a Chyžnom. Rota npor. Bolfíka sa dostala do obklúčenia, z ktorého sa prebila a ustúpila do Tisovca, Zbojskej, Lopeja a Jasenej doliny.

V tomto boji z povstaleckej jednotky Chyžantéma 10 padol Václav Záhora, ťažko zranení boli Gejza Hock, Juraj Hrbál a Ju-

raj Brocko. V Lubeníku padol Július Koreň a Barnabáš Adamovič zostal nezvestný. Partizánska skupina ppor. Jána Kaličiaka po strate deviatich partizánov ustúpila smerom na Kohút. Ustupujúci vojaci z Lubeníka i Mokrej Lúky sa rozptýlili v okolitých lesoch a pridávali sa k partizánskym jednotkám.

Po rozpustení 1. čs. armády na Slovensku vznikla pre rotu npor. Bolfíka i ďalšie skupiny povstalcov zložitá a strastiplná situácia. Bola už pokročilá jeseň. Vrcholy hôr boli zasnežené a v dolinách bolo daždivo. Mnohí vojaci sa pridali k partizánom, no niektorí, najmä nemocní, sa vracali k rodinám s rizikom, že ich pri razíách okupanti odhalia a budú prenasledovať.

Po obsadení Revúcej Nemcami na cintoríne postrieľali 6-tich dopadnutých účastníkov povstania, prelomili obranu pred Muránskou Dlhou Lúkou a zmocnili sa Muráňa. Odtiaľto jednou časťou obrnených jednotiek po krátkom boji prenikli 21. októbra do Tisovca a druhou časťou útočného zoskupenia na Červenú Skalu, kde dokonali svoje dielo skazy. Najhoršia situácia bola teda v línii Jelšava - Revúca - Muráň a pri Rimavskej Bani, čo zverejnil vo svojich veršoch povstalecký revúcky básnik Janko Brocko, ktorý tiež životom doplatil na svoj pobyt v krutej zime v okolitých horách.

To sú fakty o povstaní, ktoré si pamätajú priami účastníci a ktoré sú zapísané v historických dokumentoch. Preto nedokážeme pochopiť, že SNP ako najvýznamnejšiu udalosť novodobých slovenských dejín najčastejšie spochybňujú (čuduj sa svete) práve Slováci... Občas je to nielen trápne, ale aj bolestivé, že ešte počas života mnohých priamych účastníkov povstania, sa toľko neprávd a poloprávd o ňom pohovorilo a popísalo! Prečo je to tak? Na túto otázku už dlho márne hľadáme odpoveď. Je to nekultúrnosť, neznalosť pravdy o histórii, neúcta k historickým faktom, hanebná snaha o manipulácii s nimi...? Je medzi nami nemálo takých, čo nekriticky vedia profašistický vojnový Slovenský štát. Načo sú títo ľudia vlastne hrdí? Na fašistov, gardistov a ich ideológiu rasizmu, či nacizmu? Čo vlastne chcú, aký odkaz chcú zanechať najmä našej mládeži? Veď oslavujú a ospevujú štát s režimom, ktorý už dávno skončil na smetisku dejín. Také je naše presvedčenie, ale i odkaz budúcim generáciám, ktoré prídu po nás!

Jozef Kubaško

S LÁSKOU NA DRUHÝ POHĽAD

PROLÓG

Každá láska má svoje dejiny. V ten posledný augustový deň, keď sa Robo zastavil na kus reči, Simona ešte nevedela, že princézna Diana neunikla svojmu osudu. V to skoré ráno ju Robova pozornosť skutočne potešila. Jeho návštevy boli takmer vždy malým prepadnutím, no považovala ho za vzácneho hosťa, ktorému neunikol žiaden jej sviatok. Zvíťali sa spôsobom jemu vlastným. Očami prihrnul do jej bytu plnú náruč šťastia. Smiechom okamžite zaplavili celú obývačku a v Simone burácala ťažko ovládateľná sila vychutnať každú chvíľočku nepredstieraného súladu...

Robo neprišiel sám. Okrem jeho neodmysliteľného osobného „strážcu“, ako Simona nazývala Robovho vodiča, tretím členom víkendového tímu bola drobná šesťdesiatnička, avšak nezvyčajne čiperne veľavravná.

- Načim bolo kúpiť kvet... - ozval sa po chvíli už v kresle usadený Robo.

- Nó, to bolo! - takmer nevnímajúc obsah poznámky prejavila Simona náznak súhlasu už počas kmitania medzi kuchyňou a obývačkou. Hostí bolo treba pohostiť, a tak na želanú chvíľku pohody s Robom sa ešte mohla len tešiť.

- Počkaj! - zdržal ju, keď sa v izbe objavila s podnosom.

- Natrhal som ti kvety v Irenkinej záhradke. Blahoželám!

Simona mu nadstrčila pravé líce a vzápätí po jednom ukladala kvety do vázy s čerstvou vodou. Prisdala si k hostom a ako oslávenkyňa stala sa centrom ich pozornosti. Druhá prítomná osoba ženského rodu si zrazu zmyslela, že im bude čítať myšlienky. Simonu považovala za veľmi dôverčivú so sklonom k absolútnej oddanosti.

Simona v myšlienkach unikla hostom. Uvažovala o slovách, ktoré práve vyriekla samozvaná veštkyňa. Robo jej predsa vždy vyčítal, že mu neverí. Pravdou je, že sa poznali príliš dlho a tak sa z roka na rok stávala ostražitejšou. Priateľstvo asi vydrží iba vtedy, keď človek nie je úprimný. Žena skutočne udelala na jej citlivú strunu. Presviedčala v duchu samu seba, že bez dôvery žiaden vzťah nemá cenu.

PRVÁ ČASŤ

Simona precítila, keď Irena čítala z Robovej ruky a dokazovala mu, že u Simony bude hľadať oporu vždy, keď mu bude najťažšie! Také talafatky dvojnásobnej vdovy!

Deň sa začal presypať do svojej druhej polovice, keď si Robo zmyslel, že Irenku treba odviezť domov. Simona sa dala pozvať na okružnú cestu. Nech žijú sladké návraty! Ale

nič netrvá večne. Kým Robo kmásal kvety - teraz pre zmenu v Simoninej záhradke, vodič si zrejme premietal svoje manželské krízové roky, lebo sa mi zrazu hnusil pohľad na cudzie šťastie.

- Trhaj rýchlo, Robo! - zvrčal a neobalene až zákerne prenášal na Roba svoje plytké životné názory.

Simone prišlo ľúto mŕtvych kvetov pre inú ženu v rozhorúčenom kufre auta, ktoré ešte pred chvíľou ochotne prijímali Robove útoky. Auto odfrčalo a deň stratil príchut' nevšednosti. A potom sa dozvedela, že britská princézna Diana zahynula v aute. Vraj s prsteňom na ruke od Dodiho a s nápisom. Povedz mi ÁNO! Pravda je však relatívny pojem a tak je asi márne pátrať po jej podstate.

Simona v noci každú chvíľu siahala na budík. Horúčkovo tepla jej vracali obrazy dňa. Plietla si mená: Robo - Dodi. Hlavou jej hučalo: Dianine deti, moje deti, Robove deti... Všade boli plné náručia kvetov a odchádzajúci Robo...

DRUHÁ ČASŤ

Róbert sa rozhodol odísť. Myšlienka zmeniť zamestnanie v ňom pravdepodobne zrela najmenej rok. Pohrával sa s ňou ako s mydlovou bublinou, ktorá nečakane praskla po jednej podnikovej zábave. V tom momente sa Simone všetko zdalo čierne. Pohádala sa s Robom a reagovala drsnejšie ako zvyčajne. Mala dojem, že jej ublížil, a pritom sa nevedela zbaviť pocitu spoluviny. Snažila sa o zblíženie, no napätie pretrvávalo.

Robove pohľady ju hladkali každý deň. Pomáhali jej prekonať duševnú krízu, pri nich nadobúdala pocit istoty. Už dávno neverila vlastnému výroku, že vysokoškolské sú citovo sebestačné. Sebavedomie Simony trpelo pri každom náznanu Robovho nezájmu o jej osobu. Teraz sa v nej ozývalo ľútostné: zide z očí, zide z mysle! Povedala to nahlas. Prestal sa mračiť a venoval jej jeden zo svojich najpríťažlivejších úsmevov.

Simona bola presvedčená, že Robo jej názory nikdy nebral vážne, no dovoľoval jej, aby sa vmontovala do jeho problémov. Typický Kozorožec! Naučil ju manipulovať s obmedzeným voľným časom - hravo ju zbavoval akejkolvek trpkéj životnej príchuť, čím umocňoval Simoninu radosť zo spoločne strávených chvíľ. Teraz si úplne mimovoľne uvedomila, že Róbert má ešte stále pekné vlasy -

iba pár šedivých, ale žiadna plešina. Robko je „ješitný“ ako všetci muži. Spýšnel by a preto mu to radšej nepovie. Momentálne aj tak komusi do telefónu dokazoval, že všetko poslal včas, a tak sa netreba znepokojovať.

Vošla Ivana. Robovi pod okuliare vnútila za hrst lístín a žiadala podpisy. Simona sledovala jeho písmo a okom odborníčky konštatovala iba pre seba: - Náš Robko je puntičkár! - Nechtiac sa usmiala. Keď sa za Ivanou zapleskli dvere, opäť patril jej.

- Aká si veselá a ešte pred chvíľou si chcela roniť slzy... - nežne naznačil, že vníma jej prítomnosť aj pri otváraní úradného listu, do ktorého vbodol svoj okuliarnatý pohľad. No, sláva,

všimol si, že jej bolo do plaču, takže ešte nie je nič stratené. - Som náladová a skúšam jeho trpezlivosť - sebakriticky priznala svoje tieňové

správania. Robo zdvihol hlavu od papierov a okuliare mu sklzli na konček nosa.

- Buď predsa rozumná!

Čo znamenalo v jeho ponímaní byť rozumnou, pochopila už dávno - pretváral ju na svoj obraz, akoby potahoval neviditeľnými nitkami. Nič nevidieť, nič nepočuť, neprivlastňovať si ho, nežiarliť, neprotirečiť mu, neflirtovať s inými, neklásť mu otázky, keď nemá chuť diskutovať. Zbožňovala výraz jeho očí a dôverne známe pohyby rúk. Uvedomila si, že je stále náročnejší voči jej vlastnostiam.

- Budem rozumná... - šepala skôr pre seba, hoci vopred vedela, že každá snaha je márna.

Cestou domov uštedril úsmev Nike a Simona zbledla. Vzápätí si o sebe zhnusene pomyslela, že je hlúpa hus. Žiarlivosť ju nútila stále byť v strehu, oberala ju o všetku radosť z jeho náklonnosti. Zožierala sa a v duchu si nadávala. Robo má pravdu. Vždy všetko pokazí! Jeho oči potemneli a Simonu zamrzelo, že zamíkol. Povzdychla si...Nestačila domyslieť, lebo nečakane zaostala pár krokov za Robom... Kráčal v ústrety štíhlejšej, dlhovlasej, dlhonohej mladej dáme. Viditeľne sa zvíťali až príliš srdečne a spolu zamierili k Simone.

- Moja...naša...dcéra Danka.

Simona vystrela ruku a zmohla sa aj na úsmev. Bolo jej odpustené. Zrazu jej zase bolo nádherne sladko...

EPILÓG

Simona vyvádza ako zmyslov zbavená. Nepoľetovala ako včiel-

ka, nevznášala sa ako motýlik, hoci dovolenkovanie jej umožňovalo dokonalú relaxáciu. Byť tak niekde pri vode alebo v prírode, obložiť sa neprečítanými knihami a časopismi, iba tak nezáväzne nechať plynúť čas...

Mala vlastný oddychový rituál. Teraz sa vliekla s vrchovito nadžganými igelitkami. Všetky predvíkendové dni sa podobajú ako vajce vajcu. Podpätky novučičkých ihličiek sa jej zabárali do horúceho asfaltu. Keď Simona nečakane zazrela svoj idol, bez rozmyšľania zamierila k nemu.

- Robo! -

Nič netušiaci Robo tam postával so skupinkou vysmädnutých chlapcov, obďaleč krátkovlasá blondínka. Simona si najprv premerala ju a potom Roba. Ten sa tváril, akoby Simona bola nepatrným obláčikom na belasej augustovej oblohe. Očividne nejavil záujem o spršku je otázok, argumenty považoval za bezvýznamné. Simona však takmer jedným vlastníckym dychom vysypala: - Prečo? ...načo? ...kedy?...

- Počkaj, kým to doriešim s chlapmi! - zmietol obsah je slov Robo.

No, ešte že tak! Flochla na blondínku, ktorej neuniklo, že situácia je viac než interesantná. Simona sa nevzdávala a po svojom presadzoval nepísaný ženský zákon. V presile však bola zmrzlá česť. Chcela sa schladiť, ale zmrzlina pristála na ružovej blúzke.

- Kto ťa to?... zažiarili Robove oči. Pokúsil sa o žart, ale jej už neuladil. Pokračovala v nabehnutom tempe svojich reakcií, on sa ich usiloval pribrzdiť, ale márne. Predviedla v plnom svetle svoje neslávné umenie. Robo skončil so svojimi kumpánmi pod slnečnikom pivárne. Obyčajná pánska jazda, lebo nečakane sa stratila i náhodná blondáva pozorovateľka.

Robo však Simonu uzemnil až telefonicke: - ... takto si lásku nezískaš!...

- Ale keď - nedokončila svoje argumentovanie Simona, lebo z kuchyne sa valil dym.

- Počkaj! - zrevala a odbehla k sporáku s horiacim olejom.

- Robo, si tam? Lásku a dym nezatajší! - chvatne zahlásila, keď sa opäť vrhla k telefónu.

- Čo zase fantazíruješ? - nepochopil jej správanie Robo.

- Zhorel mi pre teba pekáč, nezabudni kúpiť nový - takmer s plačom vysvetľovala do telefónu, ale zbytočne. Róbert medzitým položil.

Simona sa bezmyšlienkovite posadila k stolu. Zrazu postrehla pavučika na oranžovej záclone. Cez otvorené okno opäť prenikala k nej neodolateľná vôňa leta.

- Už nebudem plakať! Nikdy! Viem, ako si nezískať lásku!

- SHS -

PÁSLA KONE... NA PEPROVICIACH

Neodmysliteľnou súčasťou leta „na Muráni“ je nepochybne ródeo, ktoré sa tohto roku uskutočnilo v dňoch 25. - 26. júla. Bol to už XXII. ročník Ródea Muráň. Aj tento rok nás obloha strašila mračnami a veru sa aj poriadne zabýslo. Takéto počasie asi odradilo aj mnoho ľudí, ktorí sa chystali stanovať, dokonca aj predávajúcích bolo pomenej. No ani táto skutočnosť neubrala na kvalite tohto podujatia.

V piatok sme sa zabávali na KRISTÍNU, ktorá svojím Horehroním nenechala stáť

ani zaryté „solné stĺpy“, Maxíci - MAXIM TURBULENCE samozrejme tento trend udržali. Popri účinkujúcich asi najväčšiu pozornosť pútal predseda BBSK Marián Kotleba, ktorý absolvoval nespočetne veľa fotografovania a podávaní rúk. Zaujímavosťou a novinkou piatkového večera bolo nočné kino, kde sa premietala westernová klasika „Vtedy na západe“.

Ani sobotňajší program nesklamal. Pred obedom nás naštartoval nestarnúci DRIŠĽAK, po ich vystúpení sa ľudia začali pomaly presúvať a združovať na lúke

a okolo ohrady, kde sa začínal pretek. Vyše 20 jazdcov a jazdkyň sa predviedlo v disciplínach: Barrel Race, Pole Bending, Cattle Penning, Team Penning, Ranch Roping. Po skončení preteku sa ľudia opäť premiestnili pred tribúnu, kde sa žrebovala tombola. Postupne sa na pódium vystriedali BUKASOVÝ MASÍV z Trnavy, Janko Kuric so skupinou VIDIEK. Bonbónikom Ródea Muráň bol recitál pesničkárov Jana KRYLA („bratříček“ zosnulého Karla Kryla) a Stana GRANECA. Celým programom ródea nás sprevádzal

Miloš „GESKER“ Petráš. Postupom času a z blížiacou sa nocou sa ľudia začali vytrácať, skalní návštevníci muránskeho ródea sa však ostali zabávať až do rána bieleho.

Podľa našej osobnej skúsenosti, ale aj z počutia, vieme, že aj na tohtoročnom ródeu si mohol každý nájsť to svoje. Či už ste rodina s deťmi (kolotoče boli super), čerstvo zamilovaný párik, alebo partia mladých ľudí - nikto z Vás sa tam nudiť nebude - môžeme odporučiť!

- GaP -

V tomto čísle sme sa rozhodli, že do rubriky Zaslúžia si to uverejníme príspevok našej čitateľky pani Bohdany Haluškovéj, v ktorom zároveň chváli aj karhá. V tomto s ňou súhlasíme.

Milá mládež, vážení dôchodcovia

Nie nadarmo sa spieva v jednej pesničke „Hrdzavé, údolie v Muráni. Aký to krásny kút...“. A je to pravda. Nepýši sa len krásou, ale nájdete v nej aj pokoj duše a balzam na srdce. Veľmi ma trápi, že naša mládež si to neuvedomuje a jej krásu špiní odpadkami. Okrem fliaš od vína, plechoviek od piva, papierikov od cigariet nájdete pri „skale“ na lavičkách... (až sa mi to hnuší opísať). Veď aj my sme boli deti. Chodili sme pásť kravy, zabávali sme sa pri ohníku, opekali slaninku, spievali si až do neskorého večera. Často chodím do Hrdzavej doliny, spoločnosť mi robia psíky Belko a Alík. Či veríte, alebo nie, zakaždým tu nazbieram plnú igelitku odpadkov.

Raz som pri rieke zbadala drevené zástavky, čo stáli na námestí. Nevedela som si sprvu vysvetliť, načo tam sú. Napadlo ma, že to budú krmidlá pre zvieratá, tzv. krmelce. Pomyslela som si, že je to dobrý nápad, lebo keď je veľa snehu nebožiatka hladujú. O pár dní, keď sme sa išli prejsť,

zbadala som ohnisko zabetónované v zemi. Hop! To bude niečo iné, už pribudli aj lavičky, stoly, mostík cez riekku. Raz som tam našla brigádovať dôchodcov. Nedalo mi, aby som sa ich na to nespýtala. Povedali mi, že sa tam budú stretávať, zabávať, opekať a takto pri potôčiku si užívať krásu Hrdzavej doliny. Je neuveriteľné, čo dôchodcovia dokázali, koľko roboty a námahy im to dalo, aby si mohli sem - tam oddychnúť. Veľmi chválím ich pracovitú ruku.

Pri jednej mojej prechádzke som našla na lavičke oddychovať cyklistu. Prišiel z Revúcej, vraj si oddychne a pôjde naspäť. Žena mu prikázala, aby bol na obed doma v dobrej kondícii - zasmial sa. Okrem neho, hlavne v nedeľu stretávam turistov z Čiech, Maďarska, ktorí sú ubytovaní na Penzióne Lykovec. Chvália si to tu, vraj je tu pekne. Mrzí ma, že dnešná mládež si to neuvedomuje a ničť to, čo urobili dôchodcovia. Ešte aj drevo, ktoré tam mali napílené im popálili. Mládež sa

sem presťahovala od Skaly a to čo po nich zostane (lavičky povyrežované, omastené)... Skúste si tipnúť, koľko ohorkov od cigariet som tam narátala, raz hádam aj štyridsať! Seniori si ešte ani poriadne neužili svoj výtvar a už je to poničené. Veď nikto nemá nič proti mládeži, nech aj si tam aj ona príde posedieť, zabaviť sa, ale nech to ostane po ich odchode v pôvodnom stave. Určite je lepšie posedieť si v čistom prostredí. Skúste ich prekvapiť! Ukážte im, že aj vy viete niečo dokázať.

Chcem týmto vyzvať mládež, ktorá sa tam chodí zabávať, aby to neničila, veď je to pre všetkých! Zamyslite sa, koľko síl, potu a námahy museli do toho dať (možno aj vaši) starý rodičia, strýkovia, tety. Nikomu by sa nepáčilo, keby jeho prácu takto ničili. Vžite sa do ich kože! Klobúk dole, zato čo dokázali, patrí im veľká vďaka. Oceňte si ich prácu, prosím vás a neničte to. Aj vám tam bude lepšie. Prosím vás!!!!

Bohdana Halušková

Vážení návštevníci „Oddychovej zóny“

V záujme udržania voľného vstupu a užívania priestoru oddychovej zóny, ktorá sa nachádza na území Národného parku Muránska planina požadujeme od Vás, aby ste svojím prístupom dokázali ako si viete vážiť toto dielo a okolie národného parku.

Dodržiňte návštevný poriadok NP MP, kde ste povinní:

- po ukončení návštevy Oddychovej zóny, vyprodukovaný komunálny odpad pozbierať a zobrať so sebou,
- pri odchode uhasiť oheň,
- nepoškodzovať vybudované zariadenie,
- nepoškodzovať stromy, rastlinstvo a živočíšstvo,
- vodiť psov len na vŕdzke,
- parkovať na vyhradenom mieste,
- rešpektovať zákaz stanovania,
- zachovávať nočný klud (pobyt od 6:00 do 22:00),
- doplniť zásobu dreva.

A nezabúdajte!

Stoly slúžia na prípravu a konzumáciu jedla a nie na SEDENIE!

Za dodržanie týchto pravidiel ďakujú seniori JDS z Muráňa

Súťaž pre mladých hasičov – FÉNIX 2014

Rozhodli sme sa zúčastniť celoslovenskej hasičskej súťaže – FÉNIX 2014, ktorá sa konala počas 4 mesiacov v rôznych mestách Slovenska. Súťaž pozostávala z troch častí: pretek dvojíc, uzlová štafeta, štafeta 5x15 m.

1. KOLO sa uskutočnilo v Jelšave dňa 22. marca, kde sa naše dievčatá: Stela Laurenčíková, Romana Homolová, Ivana Frandelová, Petra Laurenčíková, Kamila Čipková umiestnili na 2. mieste zo 4 dievčenských družstiev. Chlapci v zložení: Matej Goldschmidt, Peter Kontúr, David Frandel, Richard Laboš, Kristián Murko obsadili 6. miesto z vtedy 7 prihlásených družstiev. Súťaž sa len začínala a ten, kto absolvoval všetky 4 kolá, mal väčšiu šancu na výhru.

2. KOLO sa uskutočnilo v Martine dňa 26. apríla. Cesta bola dlhá a náročná. Dievčatá sa opäť dostali na 2. miesto, i keď počet dievčenských družstiev vzrástol na 6. Chlapci skončili na 7. mieste z 9 družstiev. Tu sa zloženie chlapcov zmenilo, pretože vypadol Matej Goldschmidt. Nahradili sme ho Timeou Velkovou, ktorá sa striedala so Zojkou Lukášovou.

3. KOLO bolo najpovzbudzovanejšie vďaka našim rodičom, pretože toto kolo sa konalo v Muráni dňa 17. mája. Tu sa chlapcom síce nedarilo, ale ich snaha zúčastniť sa všetkých kôl, priniesla úrodu. Doma skončili na ôsmom mieste, z 9 prihlásených družstiev. Dievčatám sa darilo najlepšie – skončili 1. zo 6 družstiev.

4. KOLO bolo najdôležitejšie, pretože tu sa sčítavali dosiahnuté body a udeľovali sa najväčšie ocenenia. Konalo sa v Považskej Bystrici 21. júna a chlapcom sa ušlo celkové 5. miesto z počtu 11 zúčastnených družstiev. Dievčatá si zaslúžia obrovskú pochvalu za 1. miesto v celoslovenskej súťaži.

Najdôležitejšie je spomenúť, že naše dievčatá sa hasičskému športu venujú už dlhšiu dobu a to im a aj mne prinieslo zadosťučinenie. Chlapci sú v tejto súťaži začiatovníci, ale som na nich VEĽMI hrdá, pretože sa neboja a zodpovedne pristupujú k svojim úlohám. Verím, že keď sa nezdajú a budú naďalej trénovať, môžu to dotiahnuť do úspešného konca.

Mgr. Slávka Sojáková

Úspešný štart našich futbalistov

P.č.	Mužstvo	PZ	V	R	P	Skóre	Body	Rozdiel	Podiel
1.	FK Muráň	8	7	0	1	19:5	21	14.00	3.80
2.	FK Ožďany	9	6	2	1	27:9	20	18.00	3.00
3.	FK Lubeník	9	6	2	1	25:12	20	13.00	2.08
4.	FK Kráľ	8	5	2	1	28:10	17	18.00	2.80
5.	FK Sirk	8	5	0	3	24:15	15	9.00	1.60
6.	FK Klenovec	7	4	1	2	16:13	13	3.00	1.23
7.	FK Jelšava	8	4	0	4	20:13	12	7.00	1.54
8.	FK Gemer	9	3	3	3	18:16	12	2.00	1.13
9.	FK Rimavská Seč	8	3	1	4	15:18	10	-3.00	0.83
10.	FK Veľký Blh	9	3	1	5	16:35	10	-19.00	0.46
11.	FK Revúčka	7	3	0	4	9:15	9	-6.00	0.60
12.	FK Jesenské "B"	8	2	1	5	14:19	7	-5.00	0.74
13.	FK Veľké Teriakovce	8	2	1	5	13:31	7	-18.00	0.42
14.	FK Radnovce	9	1	0	8	15:31	3	-16.00	0.48
15.	FK Bátka	9	1	0	8	11:28	3	-17.00	0.39

Tabuľka výsledkov: Dospelí - 1. trieda (po 15. kole)

Blška na Skokoch

V pondelok na sviatok Sedembolestnej Panny Márie sa na Skokoch uskutočnil 15. ročník Muránskej Blšky. Počasie sa umúdrilo a tak sme sa aj my dostavili na (tribúnu). Škoda, že bola nízka účasť hráčov. Tento fakt mohlo mať na svedomí aj futbalové derby na Revúčke.

Ja, ako divák som sa náramne bavila. Krásne počasie, radosť z hry, výroky hráčov len prispeli k úžasnej atmosfére. Úvodné disciplíny: najbližší hod ku kolíku a najdlhší odpal rozohrali súťažiacich a samotná súťaž mohla začať.

Blška na kolíku pri samotných odpaloch potrápila viacerých hráčov. Niektorí predviedli rôznorodé tanečné kreácie, rôzne piruety, skoky, či pozície nemali chybu a vyvolávali úsmevné situácie. Blška pristávala kade-tade. Jeden z hráčov ju chytil na krk, druhý na pištalu veru sa takmer ušlo aj na „citlivé miesto“. Po krásnej hre, ktorá sa tohto roku už stopovala, prišlo vyhodnotenie.

1. miesto: Martin Kochjar st.

2. miesto: Jaroslav Senko

3. miesto: Michal Kóšik

Hod ku kolíku: Jaroslav Senko

Najdlhší odpal: Michal Kóšik

Najvernejší účastník: František Krštieň

Aj keď má Muránska Blška dlhoročnú tradíciu, u Muránčanov badať stratu záujmu o toto podujatie. Okrem rodinných príslušníkov a pár detí sa na mieste nachádzalo len pár občanov. Je smutné, ako v Muráni zanikajú tradície.

- GaP -

Narodili sa

Nesmelým bozkom začína rozprávka, končí sa úsmevom malého dieťatka. To nie je rozprávka, to je už život sám, nech veľa šťastia prinesie i Vám.

Lýdia Dulajová
Nela Hruščová
Kevin Hrušč
Kristína Súkeniková

OSLÁVENCI

Nech kvitne úsmev, žiari oči jas, nech zdravie z tela sa nestráca, kým bije srdce spoznaj žitá krás, to tajomstvo, čo jedine sa vypláca.

50 rokov
Agáta Duláková
Viera Kiňová
Irena Mušuková

60 rokov
Peter Bábela

70 rokov
Magdaléna Kováčová
Helena Beňová

80 rokov
Viliam Bábela

Opustili nás

Osud je občas veľmi krutý, nevráti čo raz vzal... Zostanú iba spomienky a v srdci veľký žiaľ!...

František Balážik
Eduard Dulák

Neprešlo jazykovou úpravou

Spomienka na manželov Hrbáľovcov „Zachovajte si lásku k životu...“

Ing. JÁN HRBÁL (nar. 4. augusta 1940) patril v 2. polovici 20. storočia k významným predstaviteľom slovenského politického života. Profesionálne pôsobil v oblasti lesného inžinierstva, značnú časť svojho produktívneho veku ako pracovník ONV v Rožňave a počas jedného volebného obdobia aj ako poslanec parlamentu. Jeho náhrobný pomník zdobí výrok spisovateľa J. M. Simnela: „Zachovajte si lásku k životu, ale zbavte sa strachu pred smrťou.“ Prostredníctvom neho sa prihovára svojim drahým pozostalým, priateľom i všetkým blízkym, ktorým nestihol povedať posledné zbohom. Odišiel nečakane 8. júla 2009.

Smutná správa o úmrtí jeho manželky MARTY HRBÁĽOVEJ, rod. Sklenárikovej (nar. 18. februára 1947) pozostalých zastihla 22. júla 2013. Po skončení štúdia v Bratislave pôsobila až do odchodu na dôchodok v oblasti zdravotníctva, v lekárňach v Košiciach a v Revúcej. Svoje milované dcéry Dagmarku a Jarku s rodinami, 90 ročnú mamičku pani Eleny Sklenárikovej (nar. 30. júla 1924) a brata Jaroslava s rodinou opustila náhle, avšak až do konca svojho života s optimistickým a činorodým pohľadom do budúcnosti.

Na oboch manželov si pri príležitosti 5. a 1. výročia ich úmrtia s láskou a úctou spomínajú aj priatelia, spoloční známi a bývalí spolužiaci.

ČEŠŤ ICH PAMIATKE!

- RS -

Obec MURÁŇ usporiada XVIII. Ročník HORSKÝ DUATLON

Propozície

I. Všeobecné

Usporiadateľ: Obec Muráň

Dátum: 5. októbra 2014

prezentácia od 12,30 hod. do 13,00 hod. pri Penzióne Muráň

Informácie: Obecný úrad Muráň 058/4881029

Štartovné: 1,00 € - dospelý

Info: Pretekári musia používať cyklistickú prilbu. Usporiadateľ nenesie zodpovednosť za vzniknuté zranenia a škody.

Občerstvenie: V cieľi poskytne usporiadateľ.

II. Technické ustanovenia:

Disciplíny: Horský duatlon – cyklistika, beh

Kategórie:

I. do 6 rokov, nar. po 1.09.2008

II. do 10 rokov, nar. po 01.09.2004

III. do 14 rokov, nar. po 01.09.2000

IV. ženy do 18 rokov

V. muži do 18 rokov

VI. muži nad 18 rokov

Dĺžka tratí: kategória cyklistika - beh (m)

I. 350 – 100

II. 700 – 200

III., IV. 1 800 – 600

V. 3 600 – 600

VI. 4 800 – 600

Radovan Matajz, riaditeľ pretekov

Revúcke augustové koncerty

Občianske združenie Quirinus z Revúcej už po ôsmykrát organizovalo festival „Revúcke augustové koncerty“. Otvárací koncert odohral pán Miklós Nyéky na klavíri

v Základnej umeleckej škole v Revúcej. Na druhý deň svoj gitarový koncert odohral pán Vladimír Ondrejčák v Múzeu Muráň. Koncertné turné pokračovalo hrou na organ v podaní Michala Mesjara v Evanjelickom a.v. kostole v Muránskej Dlhej Lúke. Záverečný koncert patril barokové-

mu orchestru Musica Florea z Prahy.

Pre všetkých zúčastnených bol koncert, ktorý odohral pán Vladimír Ondrejčák v Muráni zážitkom. Majstrovstvo tohto pána je badateľné. K príjemnej atmosfére gitarových tónov prispelo aj prostredie podkrovia budovy starej fary, súčasného múzea.

- GaP -

